

Το παιχνίδι που νοιάζεται

Αίθουσες διδασκαλίας εντός των γηπέδων, δομές υποστήριξης σε πενθούντες γονείς, εργασιακά προγράμματα για άτομα με αναπηρία. Διεθνώς, οι ποδοσφαιρικές ομάδες αντιλαμβάνονται την κοινωνική τους ευθύνη.

Πατεράδες που έχουν χάσει το παιδί τους ετοιμάζονται να παίξουν ποδόσφαιρο, στο πλαίσιο μιας ξεχωριστής ομάδας που έχει δημιουργήσει το ίδρυμα της Λίβερπουλ.

—
Πηγή:

LFC Foundation

Κείμενο:

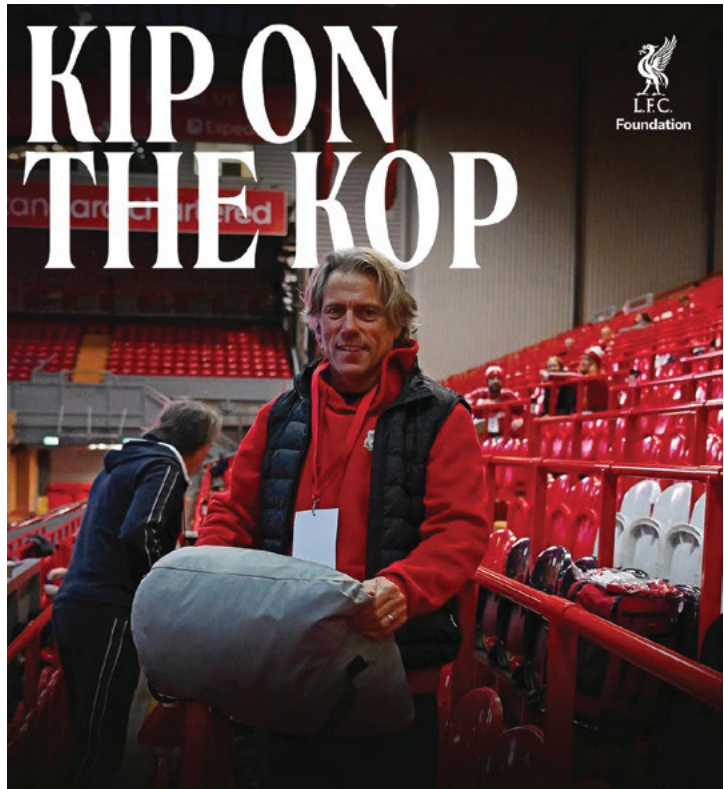
Σπύρος Ζωνάκης

Ο 17χρονος Αντρέας Γιάκομπσεν και ο 16χρονος Όλιβερ Σβάνγκρεν είναι δύο έφηβοι με αυτισμό και σύνδρομο Ντάουν αντίστοιχα κι ένθερμοι οπαδοί της δανέζικης ομάδας Ράντερς, ενώ φοιτούν στο δημόσιο ειδικό σχολείο της ομώνυμης πόλης. Παράλληλα, συμμετέχουν στο πρόγραμμα «Mini Trainee», που προσφέρει σε νέους με μαθησιακές δυσκολίες πρακτική άσκηση στις εγκαταστάσεις της ομάδας.

«Στη Γερμανία, κάθε ομάδα υποχρεούται να έχει εγκεκριμένο πρόγραμμα κοινωνικής ευθύνης, ώστε να αδειοδοτηθεί».

Ο Αντρέας βοηθά το σύλλογο στη διαρρύθμιση των αιθουσών συσκέψεων, στην τοποθέτηση τραπεζιών, καρεκλών και όλων όσων χρειάζονται για εκδηλώσεις στις εταιρικές σουίτες της ομάδας, ενώ ο Όλιβερ βοηθά το προσωπικό της κουζίνας στην προετοιμασία και το σερβίρισμα των γευμάτων των παικτών και του προσωπικού. Οι νέοι, μάλιστα, τρώνε μαζί με τους παίκτες της ομάδας. «Και μόνο το να μπορώ να κάθομαι μαζί τους και να τους μιλάω σαν να ήταν το πιο φυσιολογικό πράγμα, ότι οι παίκτες θέλουν να μας μιλούν και να αποτελούμε μέρος της καθημερινής τους ζωής είναι πολύ σπουδαία εμπειρία. Όταν είμαστε χαρούμενοι, είναι κι εκείνοι χαρούμενοι», λέει ο Αντρέας. Η δανέζικη ομάδα αποτελεί ένα λαμπρό παράδειγμα ενός κοινωνικά υπεύθυνου ποδοσφαιρικού συλλόγου.

Η κοινωνική ευθύνη των ποδοσφαιρικών ομάδων δεν είναι δανέζικο μονοπώλιο, καθώς στη γειτονική Γερμανία είναι καθολική. «Η Bundesliga, το γερμανικό πρωτάθλημα, έχει αναπτύξει εδώ και χρόνια ένα σύστημα, όπου κάθε ομάδα υποχρεούται να έχει εγκεκριμένο

Kip on the Kor («Υπνος στο πέταλο») είναι μία δράση ευαισθητοποίησης για την αστεγία, που υλοποιεί το ίδρυμα της Λίβερπουλ.

πρόγραμμα κοινωνικής ευθύνης, ώστε να αδειοδοτηθεί», λέει στη «σχεδία» ο δρ. Χρήστος Αναγνωστόπουλος επίκουρος καθηγητής αθλητικού μάνατζμεντ στο Πανεπιστήμιο Χαμάντ Μπιν Χαλίφα του Κατάρ.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ

Χαρακτηριστικά, η Μπορούσια Ντόρτμουντ διαθέτει το στάδιό της για να υλοποιούνται εργαστήρια για παιδιά και νέους, που περιλαμβάνουν καταπολέμηση του σχολικού εκφοβισμού, επαγγελματικό προσανατολισμό, διαπολιτισμικό διάλογο, αγωγή του πολίτη και πρόληψη της βίας. Επιπλέον, η γερμανική ομάδα, ως αντίδραση στα συνθήματα που ακούγονταν συχνά στα γερμανικά γήπεδα για «αποστολή οπαδών της αντίπαλης ομάδας στο Άουσβιτς», εδώ και αρκετά χρόνια,

διοργανώνει εκπαιδευτικά ταξίδια για φιλάθλους νεαρής ηλικίας σε πρώην στρατόπεδα συγκέντρωσης. Τα ταξίδια κοστίζουν μόλις 50 ευρώ, συμπεριλαμβανομένων των αεροπορικών εισιτηρίων, της διαμονής, ενώ ο σύλλογος καλύπτει όλα τα υπόλοιπα έξοδα.

Το Κέντρο Κοινωνικής Δράσης και Καινοτομίας (ΚΜΟΠ), σε συνεργασία, με οργανισμούς από την Κύπρο, την Ιταλία, τη Βουλγαρία και την Κροατία, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκού έργου GoSport, δημιούργησε, το 2021, έναν οδηγό-πρακτικό εργαλείο, για επαγγελματικούς και ερασιτεχνικούς αθλητικούς συλλόγους που επιθυμούν να ενσωματώσουν την κοινωνική ευθύνη στη στρατηγική τους. «Ο αθλητισμός έχει μια μοναδική δύναμη να εμπνέει και να διαμορφώνει πρότυπα που επηρεάζουν θετικά ολόκληρη την κοινωνία.

Οι παίκτες των ακαδημιών του ΟΦΗ, φορώντας μάσκες, σε αγώνα με ομάδα παιδιών με προβλήματα όρασης.

Οι αθλητικές ομάδες δεν αποτελούν μόνο χώρους άθλησης, αλλά κοινότητες στις οποίες έρχονται κοντά αθλητές, οικογένειες, εθελοντές, στελέχη και φίλαθλοι από διαφορετικά υπόβαθρα.

«Οι αγγλικές ομάδες υποχρεούνται το 5% των εσόδων από τα τηλεοπτικά τους δικαιώματα να τα διαθέτουν για προγράμματα κοινωνικής ευθύνης».

Αυτό τους δίνει τη δυνατότητα να προωθούν έμπρακτα αξίες όπως ο σεβασμός, η ισότητα, η αλληλεγγύη και η συμπερίληψη, συμβάλλοντας στην εκπαίδευση των νέων, την προαγωγή της ψυχικής υγείας, την κοινωνική συνοχή και τη διαπολιτισμική κατανόηση. Όταν η κοινωνική ευθύνη αποτελεί μέρος της στρατηγικής ενός συλλόγου και δεν περιορίζεται σε αποσπασματικές δράσεις, ο αντίκτυπός της είναι πολλαπλασιαστικός. Τα τελευταία χρόνια, βλέπουμε όλο και περισσότερους συλλόγους να αξιοποιούν την επιρροή τους για να δημιουργήσουν θετικό κοινωνικό αντίκτυπο.

Χαρακτηριστικά, η Γιουβέντους δημοσιεύει ετήσια έκθεση βιωσιμότητας, κοινωνικής και περιβαλλοντικής. Κάθε έκθεση επαληθεύεται από ελεγκτές και περιλαμβάνει μία λεπτομερή ανάλυση των ποικίλων δράσεων του συλλόγου σε ζητήματα κοινωνική ένταξης, ισότητας των φύλων, κατανάλωσης ενέργειας και διαχείρισης αποβλήτων», υπογραμμίζει ο κ. Γιώργος Κουλούρης, συντονιστής επικοινωνίας στον ΚΜΟΠ.

ΑΝΘΡΑΚΙΚΟ ΑΠΟΤΥΠΩΜΑ

Όντως, μια σειρά από ευρωπαϊκές ομάδες δίνουν όλο και μεγαλύτερη έμφαση στο περιβαλλοντικό τους αποτύπωμα. Ενδεικτικά, η Ρεάλ Σαραγόσα συνεργάζεται με το ίδρυμα Ecodes για την αντιστάθμιση του ανθρακικού αποτυπώματος που παράγεται κατά τη διάρκεια των ταξιδιών της, μέσω έργων αναδάσωσης. Τα, δε, κομμένα χόρτα από τον χλοοτάπητα του γηπέδου της Μπάγιερν Μονάχου χρησιμοποιούνται για την παραγωγή συσκευασιών, ενώ έχει καθιερωθεί στο στάδιο της βαυαρικής ομάδας ένα σύστημα

επαναχρησιμοποιούμενων ποτηριών. Η αγγλική ομάδα Φόρεστ Γκριν Ρόβερς θεωρείται, διόλου τυχαία, ως η πιο «πράσινη» ομάδα στον κόσμο, καθώς οι ενεργειακές ανάγκες του γηπέδου της καλύπτονται εξ ολοκλήρου από ανανεώσιμες πηγές.

ΙΔΡΥΜΑΤΑ

Εκεί όπου η εταιρική κοινωνική ευθύνη στο χώρο του ποδοσφαίρου έχει γιγαντωθεί είναι στη Μεγάλη Βρετανία. «Όλες οι αγγλικές επαγγελματικές ομάδες είναι υποχρεωμένες να έχουν το δικό τους μη κερδοσκοπικό ίδρυμα, το οποίο μπορεί να αντλήσει χρηματοδότηση από χορηγούς, αλλά και το κράτος. Μεγάλες εταιρείες επιλέγουν τον αθλητισμό για να υλοποιήσουν την κοινωνική τους ατζέντα. Και οι

«Η Γουέστ Μπρόμιτς έχει δημιουργήσει αίθουσες διδασκαλίας για να κάνουν μάθημα σε αυτές έφηβοι που έχουν εμπλακεί στη βία ή κάνουν απουσίες στο σχολείο».

αριθμοί είναι άκρως αποκαλυπτικοί. Έρευνες δείχνουν ότι τα προγράμματα κοινωνικής ευθύνης που υλοποιούνται μέσα από τον αθλητισμό παράγουν έως και τρεις-τέσσερις φορές υψηλότερη αναγνωρισιμότητα και εμπλοκή του κοινού, σε σύγκριση με παραδοσιακές φιλανθρωπικές δράσεις. Και αυτό γιατί οι φίλαθλοι δεν αγαπάνε απλά μια ομάδα, ταυτίζονται μαζί της. Οι αγγλικές ομάδες δεν κάνουν φιλανθρωπία, αλλά νιώθουν ευθύνη απέναντι στο οικοσύστημα που τις τρέφει, την τοπική κοινωνία. Υποχρεούνται, δε, το 5% των εσόδων που έχουν από τα τηλεοπτικά τους δικαιώματα να τα διαθέτουν για προγράμματα κοινωνικής ευθύνης.

Στον τόπο μας, συνήθως, η εταιρική κοινωνική ευθύνη περιορίζεται σε φιλανθρωπικές δράσεις, να προσφέρουν οι ποδοσφαιριστές δώρα τα Χριστούγεννα σε νοσηλεύόμενους.

«Στο Ίδρυμα της Λίβερπουλ, πατεράδες που έχουν χάσει το μωρό τους μοιράζονται το πένθος τους, παίζοντας μαζί ποδόσφαιρο».

Στην Αγγλία, οι ομάδες χρησιμοποιούν τις αθλητικές τους εγκαταστάσεις για κοινωνικά προγράμματα. Για παράδειγμα, η Γουέστ Μπρόμιτς έχει δημιουργήσει αίθουσες διδασκαλίας για να κάνουν μάθημα σε αυτές έφηβοι που έχουν εμπλακεί στη βία ή κάνουν πολλές απουσίες στο σχολείο. Χρησιμοποιεί το πλαίσιο του ποδοσφαίρου για να παρακινήσει παιδιά να μην εγκαταλείψουν την εκπαίδευση. Το ίδιο και η Μπλάκμπερν. Κάτω από τη μικρή της κερκίδα, βρίσκονται αίθουσες διδασκαλίας», εξηγεί ο κ. Αναγνωστόπουλος.

ΤΟ ΤΣΑΪ

«Ο διευθυντής του ιδρύματος της Γουέστ Μπρόμιτς μού ανέφερε το παράδειγμα ενός 16χρονου εφήβου που είχε μπλέξει με τα ναρκωτικά και δυσκολευόταν στη βασική αριθμητική. “Τελείωσε το τεχνικό σχολείο, κάνοντας μαθήματα στο γήπεδο της ομάδας. Έμαθε να μετράει και να διαβάζει αριθμούς, όταν τον βάζαμε στα αποδυτήρια, κρεμούσαμε τις φανέλες και τοποθετούσαμε τα νούμερα των παικτών. Δεν με νοιάζει καθόλου αν γεμίσει το γήπεδο ή αν η Γουέστ Μπρόμιτς μείνει στην κατηγορία. Μόνο γι’ αυτό το παιδί κοιμάμαι το βράδυ ήσυχος”, μου είχε πει», συνεχίζει ο ίδιος. Σύμφωνα με αξιολόγηση της διοργανώτριας αρχής του αγγλικού πρωταθλήματος, το ίδρυμα της Σαουθάμπτον βρέθηκε στην κορυφή πέρυσι για την κοινωνική του δράση.

Ενδεικτικά, το ίδρυμα προσφέρει στις εγκαταστάσεις της ομάδας δωρεάν φυσική άσκηση σε μοναχικούς ηλικιωμένους, οι οποίοι έχουν τη δυνατότητα να κοινωνικοποιηθούν και να πιουν το τσάι τους, σε ένα συντροφικό πλαίσιο. Δεδομένου, επίσης, ότι οι άνδρες λιγότερο συχνά καταφεύγουν σε ειδικό ψυχικής υγείας και θέλοντας να σπάσει τούτο το στίγμα, το ίδρυμα παρέχει εντός του γηπέδου της Σαουθάμπτον δωρεάν

ομαδικές συνεδρίες για άνδρες της τοπικής κοινότητας.

Από την πλευρά του, ένα από τα πιο εντυπωσιακά κοινωνικά προγράμματα που υλοποιεί το ίδρυμα της Λίβερπουλ είναι το Honeysuckle, που δημιουργεί ένα ασφαλές περιβάλλον αλληλοϋποστήριξης πατεράδων που έχουν χάσει το μωρό τους και μοιράζονται το πένθος τους παίζοντας μαζί ποδόσφαιρο, ενώ πλαισιώνονται και από ψυχολόγους.

Ηλικιωμένες γυναίκες γυμνάζονται υπό την επίβλεψη ανθρώπου της ομάδας της Σαουθάμπτον.

—
Πηγή: Saints Foundation.

Ο τυφλός παγκόσμιος πρωταθλητής κολύμβησης Χρήστος Κορομηλάς παρακολουθεί αγώνα σε ακουστική περιγραφή, στο στάδιο Καραϊσκάκη.

—
Φωτογραφία: eurokinissi/Σωτήρης Δημητρόπουλος.